

שהכל מתחבר בו, געשה בו דרכך
להש��ות ולברך למיטה.
יום ליום - יום ליום וטבעת
לטבעת. עכשו מדבר הכתוב
בדרכך פרט איך השמים מספרים
ומתקנים בספריות ובהתנוצחות
עליזונה לבבוד הנה, ואיך שופע
ומושך אותו הרקיע שפע של טל
עליזון. ואומר, יום ליום יביע
אמר. יום ליום ודרגה לדרגה,
יתווה (אווח) להכלל זה בזיה ולהאריך
זה מזה מאותה ספריות
שפוצצים ומארים השמים
לבבוד הנה. יביע - כמו שנאמר
מבע אחותך וגוו. ממהרים
להאריך זה מזה ולהתנוצץ זה מזה
מאותו ספריות והתנוצחות.

אמ"ר - כלל של האותיות
והשבילים שיוצאים מאב ואם,
ואותו ראש שיוציא מהם, שהוא
בן בכור. אלף - אבא. וכשהו
עללה וירוד, מתחברת מ' עם א',
והיא אם. ר' - ראש הבכור.
כשותחים ברות כל האותיות -
אמר. זה אור של אב ואם ותבן
ה槱, ומארים זה בזיה בחיבור
אחד. שולט ביום השבת. וכך
הפל נכלל זה בזיה, כדי להיות
אחד. וכך ממהרים זה בזיה אותו
אמ'ר, שליט עליזון, להיות הפל
אחד.

ובשל זה נשפע ונמשך לרקיע
הזה, או הוא משקה ומאר
למיטה, לבבוד אל הנה, לעשות
תולדות בדיקון אותו השמים
শפְּמָאִירִים לאותו בבוד אל. וזה
שפתות

ולילה ללילה יתווה דעת -
מרקבותיך (וח'ו) שמן גופו הפסא,
ובכן נקראות לילות, כמו שנאמר
(תהלים טז) אף לילות יסرون כי לילות.
מרכבה עליזונה נקראת ימים, يوم
ליום. מרכבה מהתוננה נקראת
לילות, לילה ללילה.

שבילין קידישין. בין דכלא אתחבר ביה,
אתעביד ביה ארחה לאשכחא ולברכה לתפא.
יום ליום: יומא ליום, ועוזק לעוזק. השפה
משתעני קרא בארכח פרט, היה שםים
מספרים ומתקנים בספריו ובניצוץ עלאה
להאי כבוד, והיה נגיד ומישך ההוא רקיע,
גידיו רטלא עלאה. ואמר, יום ליום יביע
אמ'ר. יומא ליום, ודרגא לדרגא, יתווה (ס"א
אווח) לאתכללא דא ברא, ולאתגרה דא מן
דא, מההוא ספריו דמנצץ ומגברי שםים,
להאי כבוד. יביע: כמה דאת אמר מבע
אתעביד וגוו'. אווח לאנgra דא מן דא,
ולאתנצצא דא מן דא, מההוא ספריו וניצוץ.
אמ'ר: כלל דאתון ושבילין דנקין מאבא
ויאימה, והיה רישא דגפיק מניחו,
דאייהו ברא בוכרא, אלף: אבא. וכד אייה
סליק ונחית, אתחברת מ' בהדי א', וαιיה אם.
ר': רישא בוכרא. פד מתחברן אתון כלחו,
אמר. דא נהירו דאבא ויאימה וברא בוכרא,
ונחרין דא ברא בחבורה חדא. שלטא ביום
דשבטה. ועל דא כלל אתחכלייל דא ברא, בגין
למחיי חד. ובгин פה אווח דא ברא, ההוא
אמר שליטו עלאה, למשוי כלל חד.

ובד כלל hei אתגינד ואתמשך להאי רקיע,
כדין אייה אשקי ואנהיר לתפא, להאי
כבוד אל, למעד תולדין בדיקנא דאיןון (ד'
קל"ז ע"א) שםים, דנgraין לההוא כבוד אל. (ורא

ולילה ללילה יתווה דעת, רתיכין דיליה (דא לדא)
דאינו גוף דברסיה, וכליה אקרון
לילות, כמה דאת אמר (מהלט טז) אף לילות יסرون
כלילתי. רתיכא עלאה, אתקרי ימים, يوم ליום.
רתיכא תפאה, אקרי לילות, לילה ללילה.

וַיְתֹהֶה דָעַת. יְתֹהֶה - יְתֹהֶה. יְמִיחָה
תְּהֻלָדֹת, שֵׁהֶם (בָּהֶם) שְׁמִים. וְאֶם
תְּאַמֵר, יְתֹהֶה לֹא יְתֹהֶה - בָא וָרָא,
כְּתוּב (בראשית כ) וַיָּקֹרֶא הָאָדָם שֵׁם
אֲשֶׁר-תָהַנֵּה, בַיְהִיא הַיְתָה אָם כָל
חַי. מִזֶּה וְמִזֶּה בְמַלְהָא אַחַת עַזְלִים.
וְעַל שְׁהַסְפָּלָה (וְהַסְתַּלְקָה) י'
וְגַבְנָה ר', שַׁחוֹא כְּרוֹאי, שְׁהָרִיר
הַרוֹא מִים וְדָא, וְעַל זה חַוָה
וְחַיָה, י' (קְבָה נְטַלָה) נְזַלְתָּ חַיִם

מור. אף כאן יתווה - ימיה.
דעתה - זהו סוד השממים. מה
 שמים ששה אדרדים, אף כאן
 ששה אדרדים באוטן תולדות
 שיחסה כמו שלו. ולכן יום ליום
 נכלל בדרישה עליונה - אמר'ר.
 ולילך לילך - בסוד של הזכר
 שמאיר לה, שהוא שם (שםין),
דעתה.

ובמשום שאמר הזה הוא סוד עליון, ולא כשאר האמירות, חזר עלייו הפסוק ואמר, אין אמר ואין דברים, כשאר אמירות העולם. אלא כאשר אמר הזה הוא סוד עליון בדרגות עליונות, שאין שם אמירות ודברים, ולא נשמעו כשאר הדרגות שהן סוד האמונה, שהן קול שונשנעו. אבל אלה לא נשמעו לעומם, וזהו שפטותם בלי נשמעו קולם.

אבל בכל הארץ יצא גשם, אף על גב שהם נסתורים עלינו שלא נודעו לעולמים, הטענה והמשיכה שלם נמשך ושופע לנצח. ומשום אותה משיכת ישןנו אמונה שלמה בעולם הזה, וכל בני העולם מדברים סוד אמונה הדקוש ברוך הוא באוֹתן דרגות פאלו נתגלו ולא קיינו נסתורים וגנוזים. וזה ובקצתה תבל מליהם - מראש העולם עד סוף הימים מדברים אותם חכמי הלב באוֹתן דרגות גנוזות, אף על גב שאלא נודעה.

יְחִיָּה. דָעַת, יְחִיָּה : יְחִיָּה. יְחִיָּה תֹלְדִין, בְּאַינְנוּ (נ"א בְּאַינְנוּ) שְׁמִים. וְאֵי תִמְאָ, יְחִיָּה לְאוֹרֶת יְחִיָּה. הֲאַחֲזִיָּה, בְּתִיב (בראשית ג') וַיַּקְרָא הָאָדָם שְׁמֵשָׁמֶן יְחִיָּה אֲשֶׁתּוֹ חִיָּה, כִּי הִיא חִיתָה אִם כָל חִי. חִיָּה וְמִיחָה בְמִלְהָה חֲדָא סְלִקִין. וּעַל דָאַסְתָּלָק (נ"א רַא אַסְתָּלָק) י', וַעֲיִיל ו', דָאַיהוּ כְּדָקָא יְאֹות, דָהָא ו'. אַיהוּ חַיִין וְדָאי, וּעַל דָא חִיָּה וְחִיה, י' (ס"א עַירָא נְטָלָא חַיִין מֵן ו'). אָוֹף הַכָּא, יְחִיָּה, יְחִיָּה. דָעַת: דָא אַיהוּ רַזָא דְשְׁמִים. מַה שְׁמִים שִׁית סְטְרִין, אָוֹף הַכָּא שִׁית סְטְרִין, בְּאַינְנוּ תֹלְדִין דָקָא יְחִיָּה בְגֻוְנָא דִילִילָה, וּעַל דָא יוֹם לַיּוֹם אֲתַבְלִיל בְּדִרְגָא עַלְאהָ אַמְ'יר. וְלִילָה לְלִילָה בְּרוֹזָא דְדַכְרָא, דָקָא נְהִיר לָה דָאַיהוּ שְׁמִיה (נ"א שְׁמִים), דָעַת.

וּבְגִין דַהֲאֵי אָמַר רֹא עַלְאָה אֵיתָו, וְלֹא כָשָׁר
אֶמְירָן, אֲחַדְר קָרָא עַלְיהָ וְאָמַר, אֵין
אָמַר וְאֵין דְבָרִים, כָשָׁר אֶמְירָן דַעַלְמָא. אֶלָא
הָאֵי אָמַר, רֹא עַלְאָה אֵיתָו, בְּדָרְגֵין עַלְאיָן,
דְלִילַת תִּפְנַן אֶמְירָן וְדְבָרִים, וְלֹא אַשְׁתַמְעָן,
כָשָׁר דָרְגֵין דָאַינְנוּן רֹא דְמַהְיָמָנוֹתָא, דָאַינְנוּן
קָלָא דְמַשְׁתַמְעָן, אֲבָל הָגִי לָא (בראשית י) אַשְׁתַמְעָן
לְעַלְמָין, וְהִיינוּ דְכְתִיב בְּלֵי נִשְׁמָע קָולָם.

אָבֶל בְּכָל הָאָרֶץ יֵצֵא קֹם, אֲפִילָה עַל גַּב דָּאִינְנוּ,
טָמִירִין עַל-אַיִן, דְּלָא אַתִּידָעַ לְעַלְמִין,
נְגִידָו וּמְשִיכָו דְּלָהָן, אַתְּמַשֵּׁךְ וְאַתְּנַגֵּיד
לְתַפְאָ. וּבְגִינַן הַהוּא מְשִיכָו, אִיתָן מְהִימְנוֹתָא
שְׁלִימְתָא, בְּהָאי עַלְמָא, וּכְלַבְנִי עַלְמָא
מְשַׂתְעָו רְזָא דְּמָהִימְנוֹתָא דְּקֻודְשָׁא בָּרוּךְ הוּא,
בָּאִינְנוּ דָּרָגִין, בְּאַילָו אַתְּגַלְלִין, וְלֹא הָוּ
טָמִירִין וְגַנְזִין, וְהַיִינוּ וּבְקָצָה תְּבֵל מְלִיחָם,
מְרִישָׁא דְּעַלְמָא, עַד סִינְפִי עַלְמָא מְשַׂתְעָא
אִינְנוּ חַפְיכִיםִי לְבָא, בָּאִינְנוּ דָּרָגִין גַּנְזִין, אֲפִילָה
גַּב דְּלָא אַתִּידָעַ.